

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010148
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6920010148.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na neverejnom zasadnutí dňa 27. júla 2022, v trestnej veci odsúdeného D. F. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák., o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2Nt/4/2020 zo dňa 10.03.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2Nt/4/2020 zo dňa 10.03.2022 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného D. F., na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota, v ktorej bol trestným rozkazom sp. zn. 3T/130/2018 zo dňa 31.10.2018, právoplatným dňa 17.01.2019, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 10.03.2022 sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.04.2022. Argumentoval tým, že okresný súd sa pri hodnotení dôkazov priklonil k záverom znaleckého posudku H.. F. C. č. 37/2021, pričom sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že vo veci boli vykonané aj iné dôkazy, ktoré závery tohto posudku minimálne spochybňujú. Bol toho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia mal okresný súd uviesť, akým spôsobom vyhodnotil ostatné vykonané dôkazy, a to najmä zdravotnú dokumentáciu - prepúšťaciu správu z J. nemocnice J.. H. F. z hospitalizácie v období od 14.01.2019 do 17.12.2019. Poukázal na výpoveď primára tohto zdravotníckeho zariadenia H.. R. M., ktorý na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.09.2021 uviedol, že odsúdený bol v zdravotníckom zariadení liečený pre závažnú duševnú poruchu. Z prepúšťacej správy pritom vyplýva, že ako základná diagnóza mu bola stanovená paranoidná schizofrénia. Tento záver je rozporovaný práve vyššie uvedeným znaleckým posudkom. Okresný súd žiadnym spôsobom neodôvodnil prečo sa priklonil k dôkazu, ktorý je v jeho neprospech a rovnako neuviedol, ako sa vysporiadal s dôkazmi, ktoré svedčia tomu, že má diagnostikovanú závažnú psychickú poruchu. Na výsluchu konanom dňa 10.03.2022 znalkyňa ani nedokázala vysvetliť, ako je možné, že dospela odlišným záverom. Mal za to, že záver H.. F. C. bol vykonaný na podklade krátkeho vyšetrenia. Navyac závery znaleckého posudku hovoria o tom, že netrpel duševnou poruchou v dobe spáchania skutku a netrpí ňou ani v súčasnej dobe, pričom znalkyňa sa v znaleckom posudku nevysporiadala so skutočnosťou, či trpel duševnou poruchou v čase prevzatia trestného rozkazu. Záverom poukázal na § 23 Tr. zák. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd sťažnostný zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že D. F. bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/130/2018 zo dňa 31.10.2018, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.01.2019.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.03.2020 odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/130/2018. V návrhu argumentoval tým, že bol nesprávne odsúdený, pretože on výživné platiť chcel, avšak jeho bývala žena s tým nesúhlasila. Ďalej uviedol, že predmetný trestný rozkaz, ktorým bol odsúdený neprevzal, pretože v dobe prevzatia trestného rozkazu bol hospitalizovaný na psychiatrii v F.. Ďalej uviedol, že boli porušené jeho práva, nakoľko nemal možnosť podať odvolanie. Návrh doplnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 17.08.2021.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por.

Sťažnostný súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa však nepreskúma zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, je správne a zákonné, a za také možno považovať aj jeho odôvodnenie, preto sa s ním krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje na strane č. 3.

Odsúdeným namietané skutočnosti, že chcel platiť výživné, ale jeho bývala žena s tým nesúhlasila, že trestný rozkaz neprevzal, pretože v dobe prevzatia trestného rozkazu bol hospitalizovaný na psychiatrii v F. a že boli porušené jeho práva, nakoľko nemal možnosť podať odpor proti trestnému rozkazu, nie sú pre povolenie obnovy konania relevantné. Inštitút mimoriadneho opravného prostriedku obnovy konania je viazaný výlučne na existenciu skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, ktoré sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. treste odsúdeného, pričom takéto skutočnosti odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol. Navyiac z výsluchu svedka H.. R. M. nevyplývalo, že by odsúdený bol v čase prevzatia trestného rozkazu hospitalizovaný na psychiatrii v F., tak ako to tvrdil v návrhu na povolenie obnovy konania a taktiež sa nepreukázalo jeho tvrdenie, že bývalá manželka nesúhlasila s tým, aby platil výživné. Vo vzťahu k jeho tvrdeniu, že nemal možnosť podať odpor proti trestnému rozkazu krajský súd uvádza, že z trestného spisu sp. zn. 3T/130/2018 mal preukázané, že predmetný trestný rozkaz bol odsúdenému doručený do vlastných rúk dňa 08.01.2019, pričom hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici bol až od 14.01.2019. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený mal dostatočný časový priestor na podanie odporu. Zároveň sťažnostný súd poukazuje na závery znaleckého posudku č. 37/2021 H.. F. C., z ktorých vyplýva, že odsúdený v minulosti, v dobe spáchania skutku ani v súčasnej dobe netrpel a netrpí duševnou chorobou v zmysle pravej psychózy. Bol u neho zistený syndróm závislosti od alkoholu a viacerých psychotropných látok. Vzhľadom k svojmu stupňu mentálnej vyspelosti mohol dopredu predvídať, aký negatívny vplyv na jeho prežívanie a správanie bude mať požívanie alkoholu a psychotropných látok. Stav toxickej psychózy si navodil vlastným, vedomím zapríčinením. Ochrannú liečbu protialkoholickú alebo protitoxikomanickú mu nemá zmysel nariaďovať, pretože v minulosti opakovane porušoval povinnosti, ktoré mu z nej vyplývali, teda ochranná liečba neplnila medicínsky účel.

Záveru znaleckého posudku o tom, že odsúdený si svoje psychické stavy navodil účelovo, aby sa tak mohol vyhnúť výkonu trestu, si s prihliadnutím na osobu odsúdeného a znaleckým posudkom potvrdenú jeho závislosť od alkoholu a viacerých psychotropných látok osvojil aj sťažnostný súd.

Trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne, ktorý bol odsúdenému uložený nemožno považovať za taký, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, za ktorý bol D. F. odsúdený, ani k jeho pomerom, ani ktorý by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že odsúdeným namietané skutočnosti nie sú v spojení s už skôr známymi dôkazmi takého charakteru a dôkazného významu, vzhľadom na dôkaznú silu a hodnotu, ako aj komplexnosť a rozsah dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, aby mohli mať zásadný vplyv na právoplatné rozhodnutie o jeho vine a treste, resp., ktoré by mohli viesť k inému meritórnemu rozhodnutiu v uvedenom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením ako nedôvodnú zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.